

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Legea nr.400/2002 pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta nr.102/2001 s-au adus si modificari in textul ordonantei, una din aceste modificari este si introducerea la art. 26 unui nou alineat (2[^] 4) conform căruia: *retrocedarea pădurilor comunale ce provin din păduri grănicerești se va realiza în cote egale către formele asociative ale foștilor grăniceri și comunelor pe raza unităților administrativ-teritoriale pe care sunt situate comunele respective*

In contradicție cu toate actele normative in vigoare, referitoare la restituirea bunurilor care au fost preluate sub diferite forme de catre statul comunist, fara nici un motiv, alineatul nou introdus reduce la jumătate bunul care se restituie fostului proprietar.

Argumentatia acestei injumatatiri era consideratia falsa ca padurile nu au fost in proprietatea asociatiei graniceresti ci le aveau doar in folosinta, a fost o abordare superficiala a problemei in cauza, fara a o analiza temeinica a situatiei. Chiar dacă ar fi fost numai folosinta tot se putea fi invoca institutia UZUCAPIUNII pentru dobândirea dreptului de proprietate, întrucât terenurile respective au fost deținute timp de aproape 100 de ani de către așezările din fostele comune graniceresti.

In fapt asociatiile graniceresti au fost proprietarii acelor terenuri, si in argumentare prezint situatia Regimentului 2 de Granita Nasaudean, situatiile fiind similare si in celelalte locatii. Mai mult, singurul loc in care se aplica restituirea injumatatita este tocmai asociatiilor de graniceri care au apartinut de Regimentul 2.

La desființarea așezământului militar a început o luptă acerbă între populația autohtonă și autoritățile chezarocrăiești, dar în final problema a fost soluționată în favoarea grănicerilor. Prin Patenta Imperială din 27 august 1861 Comisia Imperială trimisă pentru a soluționa problemele referitoare la dreptul de proprietate a grănicerilor asupra munților, pădurilor și celorlalte averi grănicerești a propus ca o parte a averilor să fie dată familiei grofului Kemeny. Timp de 39 de ani au luptat granicerii pentru a-și apăra proprietățile prin nenumărate deplasări la Viena a unor delegații si in final, prin Pacea Judecătorească de la Bistrița din 1890, după un proces ce a durat 7 ani, comunele grănicerești au avut câștig de cauză. Proprietățile au fost redobândite prin hotărâre judecătorească, iar familia Kemeny declara că: *„toate pretențiile ei sunt pe veci satisfăcute și atât ea cât și urmașii ei de drept nu vor mai putea avea în viitor nici o pretenție față de comunele grănicerești”*.

Prin propunerea legislativa inaintata se face o corectare a unei situatii anormale si imorale, totodata se armonizeaza actul normativ in cauza cu Constituția României care consacră dreptul de proprietate ca drept fundamental al cetățenilor.

INITIATOR

Senator Ovidiu Teodor Crețu

